

عنوان مقاله:

انسان شناسی در حکمت متعالیه و عرفان اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

داود محمدیانی - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

حقیقت انسان در قلمرو و اندیشه فلسفه، حکمی و عرفانی با روایت های مختلفی تبیین شده است لکن تعریفی که از انسان در فلسفه رایج ارایه شده بود توسط عارفان مسلمان و ملاصدرا مورد انتقاد قرار گرفته و تعریفی متفاوت از حقیقت انسان در متون عرفانی و حکمت متعالیه ارایه شد. در عرفان اسلامی حقیقت انسان با عناوین متعددی همچون هستی جامع، قلب، لطیفه ربانی، عین ثابت و... نامیده شده و به اعتبار ظهورات و مراتب مختلف وجودی، اسامی مختلف نظیر طبع، نفس، عقل، قلب، سر، اخفی یافته است و از آنجا که انسان جامع همه مراتب هستی و اسماء و صفات الهی دانسته شده، انسان خطاب شده و به منزله چشمی برای خداوند تلقی گردیده که خداوند از آن طریق به خلق می نگرد ملاصدرا نیز در حکمت متعالیه انسان را همچون عارفان مسلمان عالئم صغیر می داند که همانند عالم کبیر از حقیقتی جمعی برخوردار بوده و همه مراتب عقلی، نفسی و جسمانی را شامل شده و همه عوامل حسی و غیبی را دربر دارد

کلمات کلیدی:

حقیقت انسان، حکمت متعالیه، عرفان اسلامی، قلب، هستی جامع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/659555>

